

la Mediterrània i un enorme faristol dóna la informació bàsica de cadascuna. En arribar al segon espai, hi ha vuit tòtems que presenten set d'aquestes llengües més la llengua de signes catalana, i les situa en espais vitals actuals —l'escola, la feina, el temps lliure, la casa, el carrer, els mitjans de comunicació...—. Sense moure'ns d'aquest àmbit, es pot conèixer la petjada literària de les llengües de la Mediterrània i la varietat d'alfabets que utilitzen. «Abans de servir per comunicar, la llengua serveix per viure», paraules d'Emile Benveniste que queden ben paleses en arribar a aquest punt de la mostra. I el tercer àmbit és un espai de vídeo interactiu.

El blau, color del mar, color de la Mediterrània, és, també, el color de l'exposició.

La mostra es complementa amb conferències, narració de contes, recitals de poesia..., tot plegat pensat per mostrar l'enorme i interessant patrimoni lingüístic de la Mediterrània.

«La Mar de llengües. Parlar a la Mediterrània» va adreçada a tots els públics amb un enfocament molt didàctic i amb unes guies de treball pensades per als diferents nivells educatius.

En el seu llibre de presentació, *Linguamón - Casa de les llengües* diu: «Les llengües són vehicle de comunicació, civilització i diàleg. Un dret de les persones, les comunitats i les cultures». L'exposició «La Mar de llengües. Parlar a la Mediterrània» ha convidat a exercir aquest dret.

L'adreça del web de *Linguamón - Casa de les Llengües* és <http://www.linguamon.cat>.

Dolors Reig

El valor estratègic dels espai agraris

L'espai agrari és encara avui un concepte per definir. És el resultat d'una amalgama d'interaccions en un mateix espai que, depenent dels ulls amb què es mirin, pot tenir diferents interpretacions. La ciutat de Girona va acollir el passat mes de gener un seminari on la regulació de l'espai agrari va esdevenir l'eix vertebrador del debat.

Els passats dies 17 i 18 de gener es va celebrar, a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona, el seminari sobre

la futura Llei d'espais agraris de Catalunya. L'esdeveniment va ser organitzat per la Càtedra de Geografia i Pensament Territorial de la

Universitat de Girona i per l'acabada de crear Fundació Agroterritori. Tingué el suport de la Diputació de Girona, de l'Institut de Medi Ambient de la Universitat de Girona i dels tres departaments de la Generalitat de Catalunya més estretament vinculats amb la temàtica (Agricultura, Alimentació; Política Territorial i Obres Públiques; i Medi ambient i Habitatge).

Les jornades van ser un convit a la reflexió, la participació i el debat entorn de l'orientació de la futura Llei d'espais agraris de Catalunya. Es van organitzar en tres blocs temàtics, a partir dels quals es van anar estructurant les ponències, les aportacions i les posteriors conclusions.

El primer es va centrar en la planificació dels espais agraris. Els assistents van tenir l'oportunitat de conèixer amb detall les experiències de planificació del model francès i del model basc. Aquestes ponències van aportar noves idees al voltant del disseny de futurs planejaments dels espais agraris a Catalunya. En el mateix bloc també es va oferir una visió retrospectiva de l'ordenació dels espais agraris a Catalunya i una clara exposició, des del punt de vista de l'Administració, del paper que juguen aquests espais en el planejament vigent.

El segon bloc va tenir com a eix de treball els models de gestió dels perí-

metres agraris delimitats, i es van posar sobre la taula diferents estratègies per gestionar els espais agraris. Els protagonistes van ser el Banc de Terres a Galícia —de nova creació—, els contractes agraris de la Reserva de la Biosfera de Menorca i un model de gestió únic nascut a partir d'una ILP (Iniciativa Legislativa Popular) en un petit espai agrari a l'illa de Tenerife. A aquestes tres experiències les va acompanyar una clara i crítica exposició de l'actual model de gestió dels espais agraris a Catalunya.

Finalment, el tercer bloc es va dedicar a treballar sobre el nou concepte dels informes d'impacte agrari, un document de marcada transcendència en el planejament però encara molt incipient i poc experimentat. Aquest fet va permetre que les presentacions es focalitzessin, d'una banda, en l'experiència francesa, i de l'altra, en una exposició en format proposta on es van detallar bona part dels elements i criteris que haurien de recollir aquests informes. El bloc va cloure amb un balanç realitzat des del mateix Departament d'Agricultura sobre la seva experiència en la redacció d'informes on s'avaluen les repercussions sobre els espais agraris de determinats projectes que afecten el territori.

L'organització de les jornades va disposar de la

Una sessió del seminari sobre la Llei d'espais agraris.

participació de distingits representants de l'Administració pública i de les organitzacions agràries, així com agents socials, econòmics, ambientals i polítics, fet que va permetre un debat intens a la fila zero de cadascun dels tres blocs temàtics. Aquesta dinàmica va fer possible una àmplia participació de diferents

agents, fet remarcable en un tema que, com és el cas, requereix un enfocament necessàriament plural i multidisciplinari.

Les reflexions i aportacions dels assistents van reforçar la necessitat de tirar endavant i tan aviat com sigui possible la futura llei d'espais agraris. La major part de les ponències i del

diàleg entre els agents va anar matisant diferents maneres d'abordar la llei sota una concepció força homogènia i consensuada. No es mostraren, però, de la mateixa opinió els dos representants del Govern de la Generalitat de Catalunya que assistiren al seminari. Mentre que Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques, en la inauguració reclamava la necessitat de «fer menys lleis sectorials i aconseguir bastir polítiques

transversals», Joaquim Lleina, conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural va afirmar, a la clausura del seminari, «que l'actual marc ja ens dona les eines per aplicar el diagnòstic que de manera encertada s'ha realitzat en aquest Seminari». Per tant, queda oberta la porta a la futura llei d'espais agraris de Catalunya, no exempta de controvèrsia entre els que la impulsen i els que l'haurien d'executar.

Neus Monllor

Noves edicions de Juli Garreta i Josep Gaz

L'editorial barcelonina Tritó, amb el patrocini de la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, ha iniciat una nova col·lecció de partitures dedicades a compositors històrics gironins: des d'ara, les obres de músics com Juli Garreta, Antoni Soler o Josep Gaz seran molt més accessibles.

Des del segle XVII ençà són abundants i notables les mostres d'obres musicals que trobem a les comarques gironines. Tot i els esforços de personatges com el mestre Francesc Civil per difondre i recuperar aquestes obres, la majoria de les anteriors al segle XX resten inèdites.

La col·lecció *Mestres Gironins* es va presentar el divendres 18 de gener a la Casa Irla de Sant Feliu de Guíxols, i el 29 de gener a l'Escola Superior de Música de Catalunya, a Barcelona. Fins ara han aparegut

els dos primers volums, dedicats a Juli Garreta i Josep Gaz, respectivament, i al llarg del present any 2008 està prevista l'aparició de tres més. Cada volum de la col·lecció conté un estudi introductori en tres idiomes (català, castellà i anglès), i l'esforç de difusió es complementarà amb la promoció d'aquestes obres perquè siguin interpretades i conegudes.

La figura de Juli Garreta té un paper especialment rellevant en la col·lecció: dels tres volums

que s'editaran cada any, dos estaran dedicats a obres del compositor ganxó. La primera publicació de la col·lecció *Mestres Gironins* és l'edició de les *Impressions sinfòniques*, obra estrenada fa tot just cent anys. Tal com destaquen els musicòlegs Joan Gay i Joaquim Rabaseda, responsables de l'edició i de l'estudi introductori, les *Impressions* demostren la qualitat compositiva de Garreta més enllà de les seves sardanes i mostren una nova dimensió del compositor, menys autodidacta del que sovint se'ns ha presentat. El treball musicològic també ha fet palesa la necessitat d'elaborar un catàleg complet de l'obra de Garreta, en aquest moment força dispersa i sense una catalogació sistemàtica i unificada.

El segon volum publicat de la col·lecció conté obres

litúrgiques de Josep Gaz (1656-1713), que va exercir de mestre de capella a la Catedral de Girona durant vint anys. *Benedicta et venerabilis i altres obres marianes* és un recull de nou peces dedicades a la litúrgia de la Mare de Déu, amb edició de Bernat Cabré i una introducció biogràfica a càrrec de Josep Pujol, coordinador de la col·lecció.

La col·lecció *Mestres Gironins*, doncs, posarà a l'abast d'interès i estudiosos les obres de compositors gironins de gran rellevància. D'entre els volums previstos per al 2008, destaquen el primer volum de les sardanes de Juli Garreta i la seva *Sonata per a piano*. Esperem també que la tasca editorial i institucional permeti la difusió i interpretació d'aquestes obres més enllà dels cercles acadèmics.

Marisa Ruiz